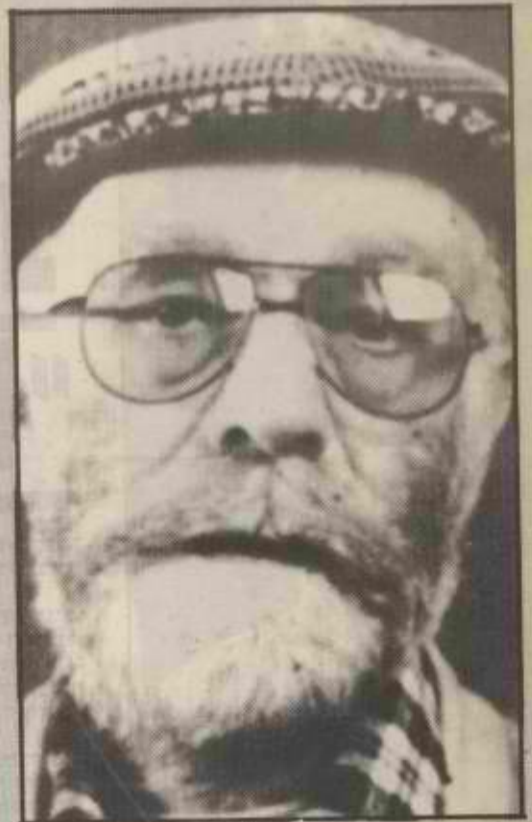

קטעי עתונות

העולם הזה
תל אביב
19 אוקט 1988

226

ות... מה הם אומרים...

ישראל הר:

אני רוצה להודיע לנושים שלא קיבלתי אף אגודה!

פרס הוא חבר חשוב לכל יוצר. פרס הוא הכרה של המימסד, וגם כסף שיכול לשחרר את הזוכה בו מדאגות פרנסה, ולאפשר לו להקדיש את זמנו ליצירה. אבל, כדרכם של פרסים, הם ניתנים למתימעת, והשאר ממשיכים לקוות.

והנה השנה, למעשה ממש השבוע, מקבל הסופר משורר-עורך ישראל הר שני פרסים חשובים. פרס היצירה מטעם ראש הממשלה ע"ש לוי אשכול, וכן פרס אקו"ם. האם זה מהפך בחייך, שאלתי את ישראל הר?

לגמרי לא. זה נכון שבטכס ריברו עלי יפה מאוד במשך חמש דקות מהתחלה ושתי דקות בסוף, וזה נכון שבני כן ה"8 בנה כוונת מיוחדת כדי לשים עליה את כל הפרסים, אבל מלבד זאת במה זה שינה את חייך?

● **בכל זאת, פרסים זה בקף, ואתה יכול קצת להשתחרר מבעיות-פרנסה, הלוואה של כל סופר.**

גם זה לא מריוויק. פרס ראש-הממשלה הוא אמנם פרס כספי ואפילו נחשב, כתנאי הארץ, כפרס גבוה. הם נותנים משכורת של מורה בכיר במשך שנה אחת. אבל אתה לא יכול לקבל גם משכורת באותו הזמן, והמשכורת שלי היא כ-100 שקלים יותר.

● **אז תוותר על הפרס כדי להמשיך לעבוד ולקבל משכורת גבוהה ב-100 שקלים?**
אם לא תחיה לי ברידה.

● **ומה לגבי פרס אקו"ם? במה כסף זה?**
זה לא כסף בכלל, ולכן זה גם נקרא "אות אקו"ם", ולא פרס אקו"ם. זה רק כבוד.

● **במילים אחרות, מה שאתה אומר הוא שאילו במקום שני הפרסים היו, למשל, קרנים אלה ספרים**

פרסים

שלך ומחלקים אותם לנוער, היית יותר שמחה? פי אלף יותר שמחה זה גם היה כסף וגם היו קוראים אותי.

● **את אות-אקו"ם קיבלת על עריכת "ספריית תרמילי", 200 ספרים מצויינים שאיראשך לקנות אותם בחנויות. אתה יכול להסביר את זה?**

ספריית תרמילי הוקמה כשכיל החילים. אבל אילו היית הפצה טובה, יכול היה כל אחד לקנות ספר של תרמילי. אבל אין הפצה טובה, ולכן אפשר לקנות אותם אולי בשלוש חנויות בארץ, התנת של מייסד-הביטחון, למעמים בשוקם. ולפעמים כספי-מצק.

● **כזוכה בשני פרסים יוקרתיים בשבוע אחד, היית רוצה להגיד משהו?**

כן, אני רוצה להודיע לנושים שלי שלא ישמחו, עוד לא קיבלתי אף אגודה אחת. אבל אני יודע כל הזמן שאני חייב, ואני מתחייב להחזיר לכולם. (דוארה: שם)

קטעי עתונות

ירושלים
שבועון ידיעות אחרונות
21 אוקט 1988

226

פרס היצירה

■ ביום ראשון חולקו בבית-הסופר בתל-אביב פרסי היצירה של קרן ראש הממשלה לוי אשכול. את הפרסים קיבלו השנה אורי אורלב, אהרון אמיר, ארו ביטון, דודו ברק, ישראל הר, אייל מנר, חיים נגיד, עודד סבירליק, שמחה רוזנסון ושדה.

פרס היצירה, המשותף למשרד ראש הממשלה ולמשרד החינוך, מעניק 1498 ש"ח לחודש במשך שנה שלמה, ליוצר שנבחר להתפנות מעבודתו לכתובה. מי שציפה ליצחק שמיר, התאכזב. יצחק נכון, שר החינוך, יצג את שני המשרדים. הוא ברך את נגיב מחפוז על זכייתו בפרס נובל והביע משאלה, שאגודת הסופרים תזמינו לבקר בארץ. לא פחות. גם קיווה שמחפוז אכן יגיע. לאחר מכן הזהיר מפני עירוב השואה בוויכוח הפוליטי בארץ ומיהר לאסיפת בחירות בירושלים.

יצחק שמיר, שכאמור לא הגיע לטקס, שלח מברק ברכה. בין השאר כתב את המשפט הבא: "באחדות ש" החנר", לא ייאמן.

ת.ד. 724 ירושלים, ת.ד. 30215, תל-אביב, טל. 614050-03

קטעי עתונות

21 אוקט 1988

מעריב

226

ברכה

להבליט המאחד על-פני המפריד

להלן דברים שהועברו בשמו של ראש הממשלה יצחק שמיר, שנעדר מטקס חלוקת פרס היצירה השבועי: נבצר ממני, לצערי, להשתתף עמכם השווא בטקס הענקת פרסי היצירה, הנושאים את שמו של ראש הממשלה לוי אשכול ז"ל, לעשרה סופרים ומשוררים. ברכתני לחתני הפרס שלוחה איפוא בדרך זו.

המילונת שמקבלים מהיום עשרת הסופרים יאפשרו להם להיפנות, למשך שנה אחת, לעבודתם הספרותית כשהם משוחררים מכל עול של פרנסה.

זוהי הקרה מבורכת של המדינה והממשלה למעמדו המיוזח של איש-הרוח בתורה הישראלית ועידוד למעיינות יצירתי.

עשרת מקבלי הפרס מייצגים קשת נרחבת של סופרים ומשוררים, אשר יחדיו הם מהווים אחדות שניתן להתנאות בה ולהתבך בה.

מצויים אנו ערב הבחירות לכנסת ה-12, בעיצומה של מערכת הבחירות שחותרת את פרק ממשלת האחדות הליאומית. אל לנו להתיימש מעיון האחדות ומן הצורך באחי דות, גם אם אינה מוצאת את ביטויה בממשלת אחדות לא-מית, באחדות של אמת כוחנו.

מקווה אני, כי אנשי-הרוח יעודדו, בדרכם שלהם, את זהותנו הישראלית והיהודית ויבליטו ביצירותיהם את המאחד על פני המפריד.

ברכותי לזוכים: אורי אורלב, אהרון אמיר, ארו ביטון, דודו ברק, ישראל הר, אייל מנר, חיים נגיד, עודד סבירליק, שמחה רוזנסון ושדה, שיצליחו בעבודתם, שינצלו היטב את שנת היצירה המצפה להם ושיוכזו מניצוצות רוחם.

ומי יתן ונצליח בשנים הבאות להגדיל את מספר המענקים והיה זה עידוד של ממש לחיי הרוח והתרבות בארץ-ישראל.

בהוקרה,
יצחק שמיר